

EQUUS 2011 25 januari

Ja, då var det dags för årets hetaste tävling!

Jag har hästen Manne (Mindful Key) och han är född i juni 2007, alltså är han ganska så exakt 3,5 år nu i januari.

Manne är min egen uppfödning som jag hoppas kunna ha roligt med och tävla lite lättare klasser i hoppning och dressyr.

Han är en känslig och ödmjuk liten kille men har även en räv bakom örat ibland.

Manne reds in som 2,5-åring. Han förbereddes för att visas på 3-årstest i maj 2010 men på grund av ett otäckt broddtramp som resulterade i en sprucken hovkapsel så gick de planerna i stöpet. Innan skadan reds han 5ggr i ridhus i alla gångarter samt lite i skogen. Han löshoppades ett par gånger i månaden och jag åkte även och lösgalopperade honom några gånger i ridhuset.

På grund av skadan fick Manne gå på unghästbete från april till oktober 2010.

I början på november hade skadan så gott som läkt ut och jag kunde så smått börja jobba med honom. Jag har tömkört en del i skritt och trav- både i skogen och på bana.

Vi har övat röstkommando och att stå still och rygga med linor.

Det har varit problemfritt att fortsätta utbildningen efter skadan.

De sista två månaderna är Manne riden ca 3-4ggr/vecka. En dag i veckan försöker vi åka till ridhus. Försöker variera ridningen i skogen med klättring och ojämn terräng.

Långa skrittpauser är bra för att stärka leder och ligament.

Fokus i ridningen just nu är att hästen ska gå i balans och vara rak i huvud och hals.

Vi har börjat rida över bommar och även hoppat några små hinder.

Förra veckan hoppade vi en liten serie med kryss- ett galoppsprång- oxer. Manne är lugn och fokuserad och höjer inte nämnvärt på ögonbrynen när det kommer ett hinder!

Tyvärr hade vi en traumatisk upplevelse i söndags då vi mötte en älg när vi lugnt skrittade på lång tygel. Manne fick fullständig panik och flyktinstinkten gjorde sitt!

Det var rejält otäckt då jag verkligen inte fick stopp på honom. Det var full galopp rakt ut på isgatan. Som tur var höll han sig på benen. Jag trillade av och fick några blåmärken. Manne sprang så klart till de andra i flocken. Jag hämtade honom och ledde honom samma väg som vi mötte älgen. Han var lite spänd men slappnade fort av igen. Frustade och fnyste precis som han sa "Gud vilken pärs- jag trodde jag skulle dö!"

Det jag tycker var viktigt när detta med älgen hände var att hästen (och även jag) skulle vara så avslappnade som möjligt. Jag gjorde ingen stor grej av det som hänt.

Idag två dagar senare så red jag ut igen. Manne skötte sig bra och jag försökte att slappna av och inte tänka på att det fanns älgar i varenda buske!

Ny uppdatering följer! / Malin